

Nieuw-Vlaams Magazine

juni 2009

- ▶ De campagne in woord en beeld
- ▶ Wie zijn uw gekozenen?
- ▶ Vergeten commissies afschaffen

537.040 x N-VA

MAGAZINE VAN DE

Cijfer van de maand

419. Dat is het totale aantal Belgen in het buitenland dat zich heeft laten registreren als kiezer in België voor de jongste Europese verkiezingen. Dat is 0,2 % van het totaal aantal potentiële kiezers.

N-VA-Kamerlid Ben Weyts ontdekte dat niemand de Belgen in het buitenland had gezegd dat ze inderdaad konden stemmen voor de Europese verkiezingen.

Nou moe

“Als dit een voorproefje is van het regeerakkoord, kunnen we evengoed wc-papier maken van ons partijprogramma.” Dat zei Alexander De Croo (Open Vld), zoon van, aan *De Standaard*, nadat Guy Verhofstadt en zijn partijtop positief hadden gereageerd op de onderhandelingsnota van Kris Peeters. In die nota staat niets van de ‘breekpunten’ die Open Vld voor de verkiezingen van de daken had geschreeuwd.

Goed bezig

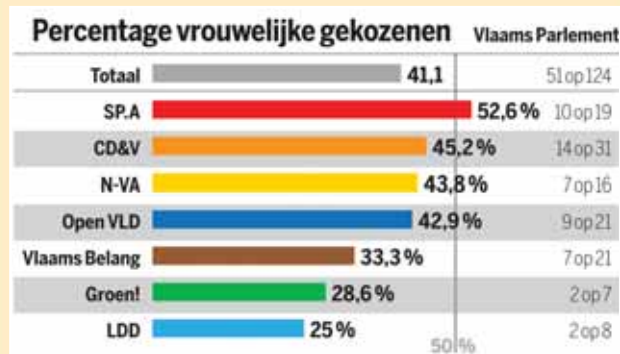
José Happart (PS), ooit kampioen in het sarren van Vlamingen in Voeren, heeft een gerechtelijk onderzoek aan zijn been, maar hij is “kalm en vol vertrouwen”. Hij zou aan een zeer lage prijs een huis hebben laten bouwen voor een vriendin door een Franse ondernemer. In ruil daarvoor kreeg de ondernemer enkele openbare aanbestedingen, zoals de bouw van sociale woningen in Jemeppe-sur-Meuse. Het gerecht moest wachten met een huiszoeking tot Happart niet meer parlementair onschendbaar was.

Geknipt

“Stellen dat de houding van N-VA inzake taalregelgeving investeringen zou weghalen uit Vlaanderen is manifest onwaar. Daarvoor is vooral onze fiscale en arbeidsregelgeving verantwoordelijk, twee federale bevoegdheden. Op vlak van fiscaliteit en arbeidsregelgeving zitten Open VLD en N-VA trouwens op dezelfde lijn.”

Open Vld-gemeenteraadslid Piet Vandoolaeghe uit Berlare in *De Standaard* van 12 juni.

De spot op ...

Het Vlaamse halfrond ziet er na 7 juni een stuk vrouwelijker uit, mede dankzij de goede uitslag van de N-VA.

Na de zwart-gele zondag

Vlaanderen heeft in het verleden al zogenaamde 'zwarte zondagen' gekend, maar zondag 7 juni was een zwart-gele zondag. De verkiezingsoverwinning van de N-VA - 16 vertegenwoordigers in het Vlaams parlement en één in het Brussels parlement - was boven alle verwachtingen. In Europa behielden we onze zetel, hoewel er één Vlaamse zetel minder te verdelen was.

Belangrijk voor onze partij was dat we dat geheel op eigen kracht konden verwezenlijken. Daarvoor was een flinke dosis zelfvertrouwen nodig, wat onze kandidaten, kaderleden, militanten en vrijwilligers ook op een voorbeeldige wijze hebben getoond.

Het was nog maar de tweede keer dat onze jonge partij het op eigen kracht deed, maar het verschil met de federale verkiezingen van 2003 was erg groot. Het resultaat ook: wij deden een sprong van 4,9 naar niet minder dan 13,1 procent.

De overwinning van de N-VA heeft gevolgen voor heel de Vlaamse gemeenschap. We slaagden erin het Vlaams-nationalisme weer naar het centrum van de Vlaamse democratie te brengen.

Elke overwinning houdt een opdracht in. Na 7 juni werd het heel snel duidelijk dat die opdracht aartsmoeilijk is. Gesprekken moeten ook uitzicht geven op goede resultaten. De N-VA wenste niet in zee te gaan met de Open Vld, die zonder twijfel de meest belgicistische is van alle Vlaamse partijen en die sinds 7 juni geen kans liet liggen om de N-VA op een lage manier aan te vallen. De commentator van *Het Laatste Nieuws* schreef zelfs dat ik moest worden opgesloten wegens 'inciviek gedrag'. Het zegt genoeg over de mentaliteit van de liberalen. We zijn blij dat sp.a en CD&V in deze samen met ons de juiste keuze willen maken.

Bart De Wever
Voorzitter N-VA

MEDEDELINGEN

Bedankt!

Verkiezingen winnen doe je niet alleen. Vandaar deze welgemeende **bedankt!** aan alle kandidaten, kiezers, plakkers, briefschrijvers, bussers, ... Maanden zwoegen en zweeten zorgden voor een prachtresultaat! En voor de kracht om met nog meer enthousiasme lokaal N-VA-ambassadeur te worden!

Het verkiezingssucces bezorgt ons ook een extra reden om 11 juli - Vlaanderens Feestdag - stevig te vieren. Zo coördineert de 11-daagse **Vlaanderen Feest!** tussen 2 en 12 juli weer honderden evenementen in meer dan twee derde van alle Vlaamse steden en gemeenten. In Brussel kan je op 11 juli dan weer terecht voor **De Gulden Ontsporing** (www.deguldenontsporing.be). En zorg ervoor dat na 7 juni ook 11 juli zwart-geel kleurt door uw vlag uit te hangen!

VLAANDEREN FEEST!
TER GELEGENHEID VAN 11 JULI

www.vlaanderenfeest.be

In één klap elf nieuwe volksvertegen- woordigers

7 juni 2009 betekende de doorbraak van de N-VA in het Vlaams parlement. Ook in het parlement van het Hoofdstedelijk Gewest krijgt de partij voor het eerst een vertegenwoordiger. Van de elf nieuwelingen zijn er zes vrouwen.

Dit succes betekent ook dat we na 7 juni alle zetelende parlementsleden terugzien. Enkel Piet De Bruyn, 1ste opvolger op de Vlaams-Brabantse lijst, keert niet terug als volksvertegenwoordiger. Zijn inzet de afgelopen jaren verdient alleszins een dikke pluim.

Zes zetels in Antwerpen. Het deed terugdenken aan de hoogdagen van de Volksunie. De verkiezing van **Liesbeth Homans** (36) was verhoopt als tweede kandidate na boegbeeld Bart De Wever. Liesbeth, geboren en wonende in het Antwerpse district Wilrijk, maakte het helemaal waar met 7 195 voorkeurstemmen.

Liesbeth is nieuw in het Vlaams parlement, maar heeft al een mooi parcours afgelegd bij de N-VA. Ze deed al mee aan verkiezingen in 2000, toen nog voor de VU. In 2006 werd zij rechtstreeks verkozen in de provincieraad van Antwerpen, waar ze vooral werkte rond thema's van ruimtelijke ordening en huisvesting. Liesbeth Homans is licentiate geschiedenis. Als sportieve vrouw - ze speelde vroeger basketbal - ging ze na haar studies werken als coördinator van een sportfederatie. Sinds 2004 was ze parlementair medewerkster van Bart De Wever.

Mechelen is de komende jaren ook vertegenwoordigd in de N-VA-fractie van het Vlaams parlement. **Marc Hendrickx** (40), werd de derde van de zes gekozenen in de kieskring Antwerpen met 3 949 voorkeurstemmen. Marc Hendrickx is sinds 2000 gemeenteraadslid in de stad Mechelen, waar hij ook van 2001 tot 2007 voorzitter was van de Sociale huisvestingsmaatschappij de Mechelse Goedkope Woning. Hij studeerde rechten en wijsbegeerte aan de Katholieke Universiteit Brussel en de KULeuven en is sinds 1993 advocaat en was ook lange tijd docent aan een hogeschool. Hij was ook be-

leidsadviseur, o.m. van bestendig afgevaardigde Bart De Nijn (N-VA). Marc Hendrickx is ook lid van het nationale partijbestuur en de partijraad van de N-VA.

Zeker verrassend was de verkiezing van **Sophie De Wit** (35), uit Aartselaar. Ze haalde de vijfde van de zes Antwerpse zetels binnen met 4 801 voorkeurstemmen op de vijfde plaats van de lijst. Sophie De Wit studeerde rechten aan de KULeuven en behaalde ook nog een bijzonder diploma strafrecht aan de Universit  Panthéon in Parijs. Sinds 1997 werkt ze als advocate, eerst bij de balie van Turnhout, nu in Antwer-

pen. Sophie De Wit is sinds 2001 gemeenteraadslid in Aartselaar, waar ze vooral bezig is met verkeersveiligheid, jeugdbeleid, gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

Eveneens onverwacht, maar even verdiend is de verkiezing van Vera Celis (49), uit Geel, als Vlaams parlements lid. Als nieuweling werd ze het zesde verkozen parlements lid in Antwerpen, dankzij haar 4 592 voorkeurstemmen op de vierde plaats van de lijst. Zo wordt ze met Kris Van Dijck het tweede Vlaams parlements lid uit de Kempen voor de N-VA.

Vera Celis volgde een lerarenopleiding wetenschappen-aardrijkskunde en is lerares aan het Sint-Aloysiusinstituut in Geel.

Voor de N-VA kwam ze niet helemaal uit het niets. Ze startte in haar gemeente Geel de werking van N-VA op en is ook secretaris van het arrondissementeel bestuur Turnhout. Vera Celis heeft bijzondere belangstelling voor onderwijs en mobiliteit, welzijn en gezondheidszorg.

In de kieskring Oost-Vlaanderen boekte de N-VA een opmerkelijk succes. Een tweede zetel na Helga Stevens was geen evidentie, maar **Lieven Dehandschutter** haalde het. Als tweede kandidaat werd hij verkozen met 6 830 voorkeurstemmen. In feite is hij niet helemaal nieuw in het Vlaams parlement, want hij zetelde al in dat parlement van oktober 1998 tot juni 1999 voor de Volksunie.

Lieven Dehandschutter (51), jurist van opleiding, heeft een lange staat van dienst. Hij doet al aan verkiezingen mee sinds 1988. Hij is zeker goed bekend in zijn stad Sint-Niklaas, waar hij sinds 1988 gemeenteraadslid is. Hij was ook schepen van Cultuur, Onderwijs en Toerisme van 1995 tot 2000 voor de VU. Lieven was 14 jaar directeur van het Vormingscentrum Lodewijk Dosfel en sinds 2002 stafmedewerker van de N-VA. Zijn belangstelling gaat naast de politiek vooral naar cultuur, geschiedenis en talen. Hij publiceerde daarover een zestal werken. Hij is lid van vele raden en verenigingen.

BRUSSELS HOOFDSTEDELIJK PARLEMENT

Eén zetel halen in het Brussels parlement, het moeilijkste parlement voor de N-VA, was geen gemakkelijke opgave. Paul De Ridder (60) slaagde erin. Paul De Ridder, geboren in Ukkel en wonende in Brussel-centrum, is een klinkende naam in de hoofdstad. Als doctor in de middeleeuwse geschiedenis en auteur van vele boeken is hij als geen ander een ijveraar voor het cultuurhistorisch erfgoed van Brussel. Paul De Ridder is vandaag afdelingshoofd bij de Koninklijke Bibliotheek Albert I in Brussel (sinds 1995). Voor zijn omvangrijk onderzoekswerk kreeg hij diverse onderscheidingen.

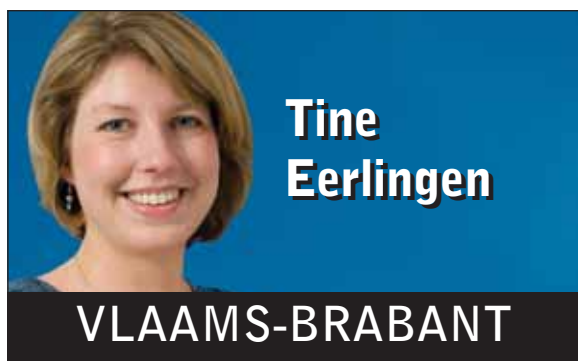
Paul De Ridder was in 2004 al lijstduwer op de kartellijst CD&V/N-VA voor het Vlaams parlement. Op eigen kracht lukte het dit keer wel voor de N-VA. Paul De Ridder ijvert voor een groter politiek bewustzijn van de Nederlandse

Gemeenschap (Brabanders, Vlamingen en Limburgers) en een groter engagement van de Nederlandse Gemeenschap ten aanzien van Brussel, historisch een Nederlandse stad en het ergste slachtoffer van de eeuwenlange vreemde overheersing in onze gewesten.

De verrassing voor velen was de verkiezing van **Matthias Diependaele** (29) als Vlaams parlementslid. Hij werd de onverwachte derde gekozene in de kieskring Oost-Vlaanderen met 6 118 voorkeurstemmen, een bijzonder fraai resultaat voor een jonge kandidaat. Matthias, die in Zottegem woont, is de kleinzoon van Renaat Diependaele, die van 1961 tot 1974 senator was voor de Volksunie. Hij is licentiaat in de rechten met een specialisatie in internationaal en Europees recht. De voorbije 2,5 jaar was hij politiek medewerker van N-VA-europarlementslid Frieda Brepoels. Tot begin van dit jaar was hij ondervoorzitter van Jong-N-VA. Ons jongste lid van de fractie heeft een ruime belangstelling in economie, kmo's en middenstand.

Een eclatant succes voor de N-VA was er ook in provincie Vlaams-Brabant. **Tine Eerlingen** (33) haalde op de tweede plaats ook de tweede zetel van de N-VA binnen, dit met een sterk persoonlijk resultaat (8 263 voorkeurstemmen). Tine is burgerlijk ingenieur-architect en werkt aan de KULeuven.

Tine Eerlingen groeide op in Kortenberg en Herent en woont nu in Heverlee (stad Leuven). Ze was van 2000 tot 2003 gemeenteraadslid in Herent voor ze naar Heverlee verhuisde. Ze is als N-VA-afgevaardigde lid van de Raad van Bestuur van het Autonoom Gemeentebedrijf Stadsontwikkeling Leuven. Tine Eerlingen wil zich vooral inzetten voor een sociaal en groen Vlaanderen. Ze is lid van diverse natuur- en dierenverenigingen.

Een derde zetel in Vlaams-Brabant was allesbehalve evident. Toch slaagde de N-VA erin dankzij **Willy Segers** (50), die op de derde plaats 5 006 voorkeurstemmen haalde. Willy Segers is licentiaat in de Bestuurswetenschappen en doceert rechtsvakken, organisatie en management in het hoger onderwijs in Brussel. Willy Segers heeft zijn sporen al verdiend in de politiek. Sinds 1989 neemt hij deel aan verkiezingen, vroeger voor de VU, nu voor de N-VA. Hij is sinds 1994 gemeenteraadslid in Dilbeek en vanaf 2007 schepen voor Cultuur, Jeugd, Toerisme en Vlaams Beleid. In de Westrand, waar een Vlaamse assertiviteit nodig is, is Willy Segers afdelingsvoorzitter van de VU (sinds 1993) en daarna van de N-VA. Hij is ook lid van de nationale partijraad.

Ook de tweede gekozene in de kieskring Limburg versterkt het vrouwelijke deel van onze fractie in het Vlaams parlement. **Lies Jans** (35) haalde met een knap resultaat (6 559 voorkeurstemmen) op de tweede plaats ook de tweede Limburgse zetel binnen, na onze lijsttrekker Jan Peumans. Die tweede zetel in een kleinere provincie met slechts 16 te verdelen zetels was niet evident.

Lies Jans werd in Anderlecht geboren en woont nu in Kuringen-Hasselt. Ze is licentiate in de sociologie (VUB) en werd secretaris van het OCMW van Diepenbeek. Lies Jans is sinds 2006 fractievoorzitster voor de N-VA in de Limburgse provincieraad, waar ze vooral actief was rond dossiers van welzijn, economie, toerisme en ruimtelijke ordening. Ze vervult diverse bestuursfuncties

voor de N-VA in Limburg en is ook lid van het nationale partijbestuur en de partijraad.

In de kieskring West-Vlaanderen wordt Danielle Godderis-'T Jonck (54) ons tweede Vlaams parlamentslid na lijsttrekker Geert Bourgeois. Ze haalde op de tweede

plaats 6.746 voorkeurstemmen. Danielle woont in Alveringem, maar is opgegroeid in Snaaskerke, waar haar vader 30 jaar burgemeester was. Ze is ziekenhuisverpleegster van beroep en gaf ook les verpleegkunde aan de hogeschool Vesalius West-Vlaanderen in Oostende. De jongste jaren werkte ze deeltijds bij het architectenbureau van haar echtgenoot. Straks gaat ze voluit voor haar parlementair mandaat.

Danielle Godderis-'T Jonck was van 2000 tot 2006 gemeenteraadslid en OCMW-raadslid in Alveringem. Sinds 1994 was ze vele malen kandidate bij verkiezingen, eerst voor de Volksunie en daarna voor N-VA. Ze zetelt in verscheidene raden en commissies in haar gemeente. Ze heeft een bijzondere interesse in de gezondheids- en gezinszorg.

De vaste waarden van de N-VA

De vele nieuwelingen in het Vlaams parlement mogen rekenen op de ervaring van zes vaste waarden in de N-VA, de vijf lijsttrekkers in de kieskringen en één lijstduwer. Belangrijk ook is dat onze Europese zetel - ondanks één Vlaamse zetel minder - in vertrouwde handen blijft.

Onze nationale voorzitter was het boegbeeld van de campagne. **Bart De Wever** haalde als lijsttrekker in de kieskring Antwerpen 123 155 voorkeurstemmen, na de minister-president het hoogste aantal in Vlaanderen.

Nog nooit scoorde een Vlaams-nationale kandidaat zo goed in één provincie. Bart De Wever (38), uit Berchem-Antwerpen, was al verkozen als volksvertegenwoordiger in het Vlaams parlement (2004) en in de Kamer (2007).

De fractie in het Vlaams parlement kan ook rekenen op een tweede ervaren man uit de provincie Antwerpen. **Kris Van Dijck** (45) is de enige lijstduwer van de N-VA die op eigen kracht gekozen werd.

Hij is sinds 1995 Vlaams volksvertegenwoordiger en ook burgemeester van de gemeente Dessel. Kris kreeg op de lijstduwersplaats 7 997 voorkeurstemmen en als opvolger nog eens 8 468.

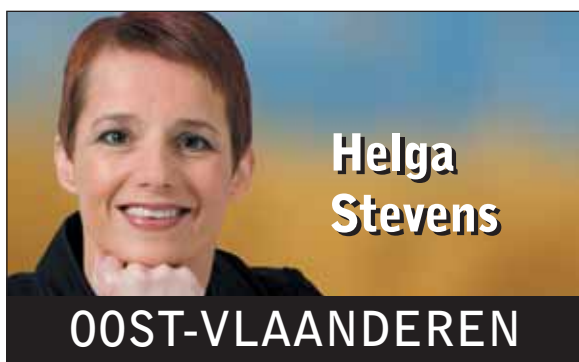

De stichter en eerste algemene voorzitter van de N-VA, **Geert Bourgeois** (57), kan zijn ruime ervaring in de politiek voortzetten in het Vlaams parlement. Hij haalde in West-Vlaanderen 26 956 voorkeurstemmen. Geert Bourgeois zit sinds 1977 in de gemeentepolitiek in Izegem en sinds 1995 in de nationale politiek. Van 2004 tot september 2008 was hij minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

Het succes voor de N-VA in Vlaams-Brabant kwam niet alleen tot uiting in drie zetels, maar ook in de persoonlijke score van **Mark Demesmaeker** (50), die zomaar even 32 124 stemmen haalde.

Mark Demesmaeker, die ook schepen is in Halle, kan zijn mandaat in het Vlaams parlement die in 2004 begon voortzetten in een veel ruimere fractie.

Ook **Helga Stevens** (40) blijft haar prominente rol in het Vlaams parlement voortzetten. Ze is volksvertegenwoordiger sinds 2004 en ook gemeenschapssenator. Helga Stevens, die in Sint-Amandsberg (stad Gent) woont, haalde aan de kop van de Oost-Vlaamse lijst 15 856 voorkeurstemmen. Ze is ook voorzitter van de *Europese Unie van Doven*.

Jan Peumans (58), die de vorige legislatuur eindigde als fractieleider van een hoog gewaardeerde fractie, haalde eveneens een groot persoonlijk succes. Hij kreeg 27 356 voorkeurstemmen, ongetwijfeld ook het resultaat van zijn bekroning als beste Vlaams parlements lid door verscheidene media. Jan Peumans is ook schepen en ex-burgemeester van Riemst.

EUROPEES PARLEMENT

De N-VA blijft in het Europees parlement vertegenwoordigd door **Frieda Brepoels** (54). Ze kan haar Europees mandaat, die in 2004 begon, voortzetten. Ze behaalde als lijsttrekker 67 717 voorkeurstemmen en nog eens 23 904 als opvolger. Frieda Brepoels, die in Hasselt woont, is ook algemeen secretaris van de N-VA. Ze begon in 1982 in de gemeenteraad van Bilzen. Ze was ook schepen, bestendig afgevaardigde en lid van de federale Kamer.

De ontvetting van de staat?

De federale regering laat zich door maar liefst 600 commissies allereerste adviseren. Ze worden bemand door naar schatting zowat 12.000 leden en kosten de belastingbetaler jaarlijks minstens 2,5 miljoen euro. Alleen weten soms de ministers en staatssecretarissen zelf niet eens van hun bestaan af.

Terwijl iedereen de mond vol heeft van de 'ontvetting van de staat', blijken onze federale ministers en staatssecretarissen maar even 600 adviesraden en commissies onder hun vleugels te hebben. Dat gaat van de Raad voor het Kwekersrecht tot de Bijzondere Commissie van beroep inzake oorlogsschade van Malmédy. Veel van deze raden bestaan enkel nog op papier.

“Het gros van die commissies is echt nuttig. Maar van andere kan je gerust de bestaansreden in vraag stellen en sommige leiden enkel nog een papieren bestaan”, zegt Kamerlid Ben Weyts. “Je stelt ook vast dat er jaar na jaar nog commissies bijkomen terwijl er geen enkele wordt stopgezet. Meer zelfs: nog geen kwart stelt een jaarverslag op en slechts tien procent wordt onderworpen aan een grondige evaluatie.

Vooraf onder de paarse regering werden tientallen commissies opgericht. Dikwijls tracht men een actueel probleem ‘op te lossen’ door een commissie of werkgroep op te richten. Na enkele maanden is iedereen het bestaan ervan al vergeten.”

“Ze adviseren onze federale overheid, of hebben hun bestaan op zijn minst toch te danken aan de regering”, zegt Weyts. “Op sommige kabinetten hebben ze nog nooit van die commissies gehoord.”

Het merendeel van de commissies zit bij ministers Laurette Onkelinx (PS) en Pieter De Crem (CD&V). Zij voeren het peloton aan met respectievelijk 191 en 136 adviesraden.

Intussen wordt het hele adviesleger op zo'n 12 000 mensen geschat.

Vooraf onder de paarse regering werden tientallen commissies opgericht.

Weyts wil dat premier Van Rompuy zijn regeringsleden rond de tafel brengt om met een kam door het groot aantal commissies te gaan. “Ik hoor heel wat regeringspartijen toeteren over efficiëntieoefeningen bij de overheid. Ze kunnen voor eigen deur beginnen vegen. Als de ministers zelf al geen zicht hebben op al de commissies onder hun bevoegdheid, dan kunnen we gerust met wat minder. Met mijn overzicht is hun huiswerk al gemaakt. Het enige wat ze nog moeten doen, is in een wetsontwerp gieten welke commissies kunnen verdwijnen. In deze tijden een welgekomen besparing én een administratieve vereenvoudiging!”

7 juni is niet het eindpunt

De N-VA kreeg na 7 juni het vertrouwen van de kiezer en kan op het Vlaamse niveau werken met een veel sterkere fractie. Een verkiezingsoverwinning is ook een opgave. Dat betekent dat de krachtlijnen van de campagne ook na 7 juni de houding van de partij blijven bepalen.

Al één dag na de verkiezingen zetten de traditionele partijen alle zeilen bij om de houding van de N-VA als 'verrottingsstrategie' te bestempelen. De heilloos gebleken tactiek van de gemeenschapsdialoog moest per se worden hervat. Er is vandaag geen enkel teken dat een gesprek van gemeenschap tot gemeenschap plots wel een doorbraak zou kunnen opleveren. De theorie dat de Franstaligen plots afstappen van het bekende 'non' is niet in het minst bewezen. Integendeel, vlak voor de verkiezingen was de Franstalige pasmunt voor een staats hervorming wel heel duidelijk: de benoeming van drie Franstalige burgemeesters-wetsovertreders, de afschaffing van de gewaarborgde vertegenwoordiging van de Vlamingen in het Brussels gewest en - als kers op de taart - de uitbreiding van de grenzen van Brussel. In geen geval stappen we daarin mee.

De N-VA blijft erbij dat Vlaanderen maximaal zijn bevoegdheden moet benutten, wat de grondwet ons vandaag al toelaat. Dat is het tegendeel van een 'verrotting', dat is opbouw in het belang van de Vlamingen.

Tactiek van de angst

De socialisten gebruikten één dag na de verkiezingen al de tactiek van de sociale angst. De sociale zekerheid, nog steeds Belgische materie, zou door de N-VA worden bedreigd. Nauwelijks een dag later zei uittreidend sp.a-minister Frank Vandenbroucke al iets heel anders: "We hebben geen a priori's tegen de N-VA. Soms, als ik Bart De Wever bezig hoor, is het alsof ik mezelf hoor praten."

De liberalen deden ook hun best in de demonisering. Volgens uittreidend minister Patricia Ceyskens zouden bui-

tenlandse investeerders op de vlucht slaan voor de N-VA. Dat stelde ze al vast vier dagen na de verkiezingen. Buitenlandse investeerders willen in werkelijkheid zelfs een "kolonelsregime" doorstaan, als er maar een vriendelijk fiscaal klimaat bestaat zonder overregulering. De Belgische realiteit is op dat vlak een veel zwaardere handicap dan de verkiezingsoverwinning van een Vlaams-nationale partij.

Sociale speerpunten

De N-VA blijft de speerpunten uit de campagne herhalen. Die punten zijn in de eerste plaats sociaal. Nog eens zullen we uitleggen dat Vlaanderen de sociale zekerheid niet wil afschaffen, maar integendeel aanvullen. Een sociaal Vlaanderen dus, waar we dat kunnen. Dat kan voor de jonge gezinnen met een aanvullende kinderbijslag voor kinderen tot de leeftijd van 3 jaar. Dat kan op het vlak van de gezondheidszorg met een Vlaamse hospitalisatieverzekering.

De N-VA blijft voorstander van een Vlaams investeringsplan om de crisis te bestrijden en sneller uit het dal te klimmen als de economie hervat. Maar we kunnen niet investeren als Vlaanderen de federale putten moet vullen. Mensen moeten beter naar jobs worden geleid. Dat kan onder meer door een korting op de personenbelasting voor de laagste inkomens. Is dat geen sociale maatregel of bedreigt dat weer de gezegende Belgische solidariteit?

Wij vragen ook een Vlaams energiebedrijf om een Frans monopolie tegen te gaan en de energiefactuur door betere concurrentie te verlagen.

En ten slotte willen we meer inzetten op een echte inburgering met rechten en plichten.

DIT WAS DE CAMPAGNE...

9 februari 2009
CD&V-burgemeesters hekelen partijtop.

6 maart 2009
N-VA groeit door naar 10 % volgens de politieke barometer van De Standaard en de VRT. In de populariteitspoll stijgt N-VA-voorzitter Bart De Wever spectaculair naar de 5de plaats.

26 mei 2009
CD&V-topman Kris Peeters bekend voor het eerst dat de N-VA gelijk heeft gekregen en dat de Franstalige garanties voor de communautaire dialoog niets voorstelden.

5 juni 2009
De N-VA is de grootste partij onder de artsen. Dat blijkt uit een peiling bij 1000 artsen in de Artsenkrant.

21 september 2008
Op het partijcongres in Gent beslisten de N-VA-leden de steun aan de federale regering op te zeggen. Geen Franstalige garanties = niet verder onderhandelen. De campagne voor 7 juni 2009 kan beginnen!

10 februari 2009
De precampagne Sterker Vlaanderen, minder crisis wordt gelanceerd. Op 13 februari worden aan alle Vlaamse stations 50 000 Valentijnspralines uitgedeeld.

23 mei 2009
In Gazet van Antwerpen verklaart Karel De Gucht enigszins verrassend dat hij liever met de N-VA in zee gaat dan met de sp.a.

3/4 juni 2009
sp.a-boegbeeld Frank Vandenbroucke en CD&V-kopstuk Jean-Luc Dehaene roepen op om niet voor de N-VA te stemmen.

6 juni 2009
De laatste peilingen voorspellen winst voor de N-VA en leren dat Bart De Wever een van de populairste Vlaamse politici is. Vandaag lanceert hij een ultieme oproep in de dagbladen.

10 - 28 januari 2009
www.prejudges.be Twee weken lang confronteerde de N-VA de Waalse bevolking met de vraag of meer autonomie automatisch leidt tot minder solidariteit, sociale zekerheid en werkgelegenheid.

Eind april 2009
De Wetstraatpers geeft de Vlaamse N-VA-parlementsleden de hoogste cijfers.

28 mei 2009
“Als je het werkelijk objectief bekijkt, als je de partij eruit neemt die werkelijk alles budgettair heeft berekend, dan heeft de N-VA het beste huiswerk gedaan.” Dat concludeerde professor overheidsfinanciën Herman Matthijs (VUB) op Radio 1. De N-VA voerde die dag ook actie voor een Vlaamse Energiemaatschappij.

31 januari 2009

Op de N-VA-nieuwjaarsfuif in Antwerpen pleit de N-VA als eerste politieke partij voor een Vlaamse kinderbijslag.

16 februari 2009

De dialoog van Peeters mislukt. De N-VA krijgt gelijk.

21 februari 2009

De economische crisis maakt Vlaamse autonomie dringender dan ooit. Dat stelde de N-VA op een congres in Hasselt. De vijf verkiezingspeerpunten worden voorgesteld.

22 mei 2009

Op basis van een panel met

1800

respon-

denten verrichtte het communicatiebureau Fé in

opdracht van de VRT een imago-audit. Met 17,2 % van de

stemmen haalt Bart De Wever het als beste politicus. De N-VA-voorzitter wordt beschouwd als rechtuit, intelligent,

standvastig en trouw.

10 BESTE POLITICI		10 SLECHTSTE POLITICI	
1. Bart De Wever	17,2%	1. Yves Leterme	25,7%
2. Kris Peeters	13,1%	2. Bert Anciaux	11,4%
3. Kris Peeters	08,7%	3. Didier Reynders	10,2%
4. JM Dedecker	08,6%	4. Jolien Mikque	09,7%
5. Yves Leterme	08,6%	5. Filip Dewinter	07,9%
6. Frank Vandenbroucke	05,1%	6. JM Dedecker	07,1%
7. Herman Van Rompuy	03,8%	7. Pieter De Crem	02,5%
8. Karel De Gucht	03,1%	8. Karel De Gucht	02,3%
9. Jo Van den Broek	02,9%	9. Laurette Onkelinx	02,2%
10. Jean-Luc Dehaene	01,9%	10. Guy Verhofstadt	02,1%
11. Filip Dewinter	01,8%		

9 mei 2009

De krant Het Laatste Nieuws dicht de N-VA tien zetels in het Vlaams Parlement toe.

PEILING VAN ONZE KRANT

LDD EN N-VA GROTE WINNAARS | **VLAAMS BELANG EN SP.A GROTE VERLIEZERS**

Exact een maand voor de verkiezingen van 7 juni, lijkt de driepartijencoalitie van minister-president Kris Peeters gedoemd om door te gaan. Op basis van een peiling naar de kiesintenties die onze krant vorige week afnam - net vóór de Vijnckx-crisis - blijken slechts twee formules met drie partijen mogelijk: de uittrekkende coalitie CD&V-Open Vld-sp.a met 67 zetels en een coalitie CD&V-Open Vld-LDD met 68 zetels. Dat maakt een coalitie-Peeters II veruit het meest waarschijnlijk, want niemand heeft zin om met Lijst Dedecker in zee te gaan.

1 juni 2009

Meer dan 1 100 enthousiaste militanten hoorden op de slotmeeting in Brugge nog eens waar het voor de N-VA op staat. De N-VA-eis voor een Vlaamse kinderbijslag wordt nog eens in de verf gezet.

7 juni 2009

Met 13 % mag de N-VA zich bij de winnaars van de verkiezingen rekenen. 537.040 kiezers gaven het vertrouwen aan de N-VA, met 16 Vlaamse Parlementsleden krijgt de partij een sterke fractie.

9 juni 2009

Vlaming wil regeren met N-VA.

EXCLUSIEVE ENQUETE THE DAY AFTER

Vlaming eist N-VA in regering-Peeters

37,8%

Geen regionalistisch blok

Traditioneel zijn de Europese verkiezingen moeilijk voor nationalistische en regionalistische partijen die zich niet tot een xenofob of extreem-rechts verhaal bekennen. Staats- en administratieve grenzen breken heel wat naties zonder staat op in gemengde kieskringen, waardoor het quasi onmogelijk is voor die nationalistische partijen om zetels te halen. Vaak zit er niets anders dan allianties te vormen met andere regio's en/of met groene lijsten. Dat laatste omwille van de verwantschap binnen De Groenen/ Europese Vrije Alliantie-fractie in het Europees Parlement.

Zo zette het Franse Europe Ecologie een zeer goed resultaat (16,3 %) neer met hulp van de Fédération Régions et Peuples Solidaires (met Bretonse, Corsicaanse, Occitaanse, Baskische, Catalaanse en Savoïse nationalisten). De Partitu di a Nazione Corsa verwierf zo een zetel. De Parti Breton kwam alleen op, en haalde een hoopgevend resultaat voor de regionale verkiezingen: in 'puur' Bretonse districten haalde de partij tot 10 %.

In Spanje lieerden de regionalisten zich in 3 verschillende lijsten: 'La Izquierda Unida' (groenen, linkse Catalaanse en Asturische regionalisten; 3,7 % en 2 zetels), 'Europa de los Pueblos-Los Verdes' (groenen, linkse Catalaanse, Baskische en Galicische nationalisten; 2,5 % en 1 zetel) en 'Coalición por Europa' (centrum-rechtse Catalaanse, Baskische, Canarische, Valenciaanse, Andalusische en Mallorcaanse nationalisten; 5,1 % en 2 zetels). In totaal 5 zetels dus, die roterend worden ingevuld.

De nationalisten profiteerden in Groot-Brittannië volop van de crisis binnen de Labour-regering van Gordon Brown. Sinn Féin, Scottish National Party en Plaid Cymru gingen fel vooruit, maar behielden door het kiessysteem hun

huidig zetelaantal van resp.

1, 2 en 1 zetels. Opmerkelijk is de opkomst van Mebyon Kernow in Cornwall, die met 7 % Labour onder zich hield. Sinn Féin is overigens de grootste partij in Noord-Ierland, maar verliest wel haar Ierse zetel.

In Italië veroverde de Lega Nord (een verzameling van regionalisten uit Lombardije, Piemonte, Trente, Valle d'Aosta, Toscane, ...) 10 % en 9 Europese zetels. De ideologisch hybride Lega Nord werkt de laatste jaren samen met regionalistische partijen uit Zuid-Italië, zoals de Movimento per l'Autonomia, die strijden voor een autonoom Sardinië, Sicilië en Napels. Die strategie werpt zijn vruchten af.

De regionalistische partijen vormen geen blok in het Europees Parlement. Veruit de meesten laten zich vertegenwoordigen door De Groenen/EVA-fractie, maar alleen SNP, Eusko Alkartasuna en Plaid Cymru hebben er ook effectieve zetels. De andere (zetelende) regionalisten zitten verdeeld over de Europese Volkspartij (Südtiroler Volkspartei), de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa (EAJ-PNV), Europees Unitair Links/Noords Groen Links (Sinn Féin) en de Unie voor een Europa van Nationale Staten (Lega Nord).

Einde snel-Belg-wet?

In 2000 werd door de toenmalige paars-groene regering de zogenaamde snel-Belgwet gestemd.

Deze wet had ingrijpende gevolgen op de voorwaarden om de Belgische nationaliteit te verwerven.

Vreemdelingen zouden slechts drie jaar meer op ons grondgebied moeten verblijven en geen integratiebereidheid meer moeten aantonen. De Vlaamse oppositie schreeuwde (terecht) moord en brand. Samen met het later goedgekeurde vreemdelingenstemrecht, vormt de snel-Belgwet een serieuze federale hinderpaal voor het Vlaamse inburgeringsbeleid. De toenmalige oppositiepartij CD&V diende in de periode 2000-2007 verschillende wetsvoorstellen in om deze rampzalige wijzigingen aan de nationaliteitswet terug te draaien. Sindsdien is het echter stil geworden.

Reden genoeg voor **N-VA-kamerlid Sarah Smeyers** om zelf een wetsvoorstel in te dienen. Voor Sarah moeten vreemdelingen minstens vijf jaar legaal in het land verblijven, geen gevaar vormen voor onze samenleving en een inburgeringsattest kunnen voorleggen om in aanmerking te kunnen komen voor naturalisatie. Dat inburgeringsattest wordt uitgereikt door de bevoegde gemeenschap op de plaats waar de vreemdeling gevestigd is. Op die manier wordt de nationaliteitswetgeving mee ingeschakeld in het Vlaamse inburgeringsbeleid, in plaats van het in de weg te staan.

Astbestfonds op goede weg

Sinds zijn aanstelling als senator twee jaar geleden, neemt **Louis Ide** het in de Senaat op voor de slachtoffers van asbestvervuiling.

Als mensen zo'n ziekte

oplopen, hebben ze vaak niet lang meer te leven. Op 1 april 2007 werd voor deze mensen en hun familieleden het Asbestfonds opgericht, dat schadevergoedingen zou betalen aan slachtoffers en nabestaanden. Door middel

van vragen te stellen (en de teller staat vandaag de dag al op 13 vragen over dit onderwerp), werd eerst en vooral de achterstand in de werking van dit fonds aan de kaak gesteld. En vragen stellen loont, want gaandeweg werd het tempo opgedreven en werd de achterstand weggewerkt. Terecht, want de slachtoffers verdienen geholpen te worden. Sinds enkele maanden heeft Louis ook voor mekaar gekregen dat ook niet-inwonende erfgenamen een schadevergoeding kunnen krijgen. Het enige wat nu nog een anomalie is in de werking van het asbestfonds is dat er nog steeds niet met terugwerkende kracht tot de oprichting van 1 april 2007 wordt gewerkt. Maar Louis zou Louis niet zijn als hij zich ook hierin niet zou vastbijten!

Winst tellen in Frankrijk

De liberalisering van onze energiemarkt onder Paars is uitgedraaid op een compleet fiasco. Electrabel dicteert nog steeds de wet en mis-

bruikt zijn macht. Meer dan 90 % van onze energiesector is ondertussen uitverkocht aan Frankrijk. De gevolgen voor de consument zijn duidelijk: onze energie behoort tot de duurste in heel Europa. Met de Franse staat aan het roer, zal dit niet snel veranderen.

Ondertussen blijft Electrabel het bont maken. Enkele maanden geleden bleek dat het voor 1 miljard euro gratis verkregen uitstootrechten had doorgerekend aan de consument. Het federale non-beleid staat al jaren noodzakelijke ingrepen in de weg. Om onze energiemarkt te reanimeren diende **Kamerlid Flor Van Noppen** een wetsvoorstel in om nog maar een maximaal marktaandeel van 45 % toe te laten. Op die manier krijg je minstens drie grote spelers die elkaar kunnen beconcurreren, wat leidt tot lagere prijzen. Gedaan dus met de monopolies. Op veel steun van de meerderheidspartijen rekent Flor Van Noppen niet. Het zou namelijk de eerste keer zijn dat de federale regering zijn tanden durft te laten zien tegenover de machtige monopolist. Ondertussen betaalt de consument zich blauw en telt men in Frankrijk ons geld.

Jong N-VA in het parlement!

Matthias zal de jeugdige stem meer dan vertolken in het Vlaams Parlement.

Zondag 7 juni werd een eclatante overwinning voor de N-VA. Ook de jongeren die de lijsten sierden, haalden stuk voor stuk mooie resultaten. Zo werd **Matthias Diependaele**, ex-ondervoorzitter van Jong N-VA, in Oost-Vlaanderen verkozen tot Vlaams Parlements lid. Ook **An Capoen** (die maar liefst meer dan 16 000 stemmen haalde op de Europese lijst) en **Eva Vandemeulebroecke** (meer dan 6 000 stemmen in West-Vlaanderen) sprongen in het oog. Stuk voor stuk deden de talrijke jongeren op de lijsten het uitstekend, geruggensteund door de toch wel historische verkiezingsuitslag die de N-VA haalde. Omdat we uiteraard niet iedereen apart kunnen opsommen, wensen we alle jongerenkandidaten van harte proficiat voor dit resultaat. Ze hebben bewezen dat onze partij de toekomst heeft!

Vormingsraden Jong N-VA bereiden Baskenlandreis voor

Jon en Gorka zorgden ervoor dat we met de nodige kennis deze zomer naar Baskenland kunnen vertrekken.

Om deze zomer (van 17 tot 26 juli) voorbereid richting Baskenland te trekken, organiseerde Jong N-VA twee vormingsraden. Op de eerste van de twee bracht Karel Sterckx, voormalig lid van Ronduit en jaren in het Baskenland wonende, ons de basis bij over de geplengheden, de cultuur, de politiek, ... in Euskal Herria. De tweede vormingsraad bracht ons naar de Baskische vertegenwoordiging bij de Europese Unie in Brussel. Daar werden we goed ontvangen door Ibon Mendibelzua, die ons introduceerde in het werk dat de Baskische vertegenwoordiging zoal verricht. Nadien kwamen Gorka Elajabarrieta en Jon Andoni Lekue, die in Brussel werken voor Batasuna, ons dieper inwijden in het nu al jaren durende Baskische conflict. De twee vormingsraden zorgden ervoor dat we alvast met een rugzak vol informatie het ZOmerTreffen kunnen aanvangen. Jong N-VA wenst de sprekers daarvoor alvast van harte te bedanken!

West-Vlaamse kennisvlucht stopzetten!

Met een ludieke actie aan een Gents studentenrestaurant kaartte Jong N-VA West-Vlaanderen de braindrain uit West-Vlaanderen aan. De volgende Vlaamse regering moet het probleem van de kennisvlucht uit West-Vlaanderen structureel aanpakken. De jongeren informeerden studenten in Gent - dé 'West-Vlaamse' studentenstad buiten de eigen provincie - alvast over enkele anti-braindrainvoorstellen van de N-VA. Veel jongeren keren na hun studie in Gent niet meer terug naar West-Vlaanderen, wat de economische en maatschappelijke toekomst van de provincie bedreigt. Jong N-VA West-Vlaanderen blijft daarom ijveren voor een versterking van het hoger onderwijs en een versterking van de aantrekkingskracht van de West-Vlaamse studentensteden. Bovendien zijn er vlottere en latere treinverbindingen nodig. Tot slot willen ze ook de uitbouw van bedrijvenclusters rond innovatie én een sterkere samenwerking tussen Rijsel en West-Vlaanderen.

Vlaamse Concentratie bleef bij poging

Zestig jaar geleden, op 26 juni 1949, diende zich voor het eerst na de tweede wereldoorlog een Vlaams-nationale lijst aan bij de Belgische verkiezingen. De Vlaamse Concentratie, die pas één maand voor de verkiezingen was opgericht, boekte geen groot succes.

De partij kreeg 103 896 stemmen of landelijk 2,07 %, niet genoeg voor een zetel. In Antwerpen slaagden erin toch twee provincieraadszetels in de wacht te slepen.

De Vlaamse Concentratie startte in een heel moeilijke periode in onze geschiedenis. De repressie was zeker nog niet uitge-

woed. Er was ook verdeeldheid over de te volgen tactiek. Sommigen waren voorstander van een nieuwe Vlaams-nationalistische partij, maar anderen stelden hun hoop op de Vlaamse vleugel van de CVP. De partij, die dan toch werd opgericht, had een beperkt programma. Amnestie was het enige echte programmapunt.

Ondanks de wel zeer korte voorbereidingstijd kon de Vlaamse Concentratie in bijna alle Vlaamse arrondissementen

lijsten indienen, behalve in Turnhout, Hasselt en Ieper. Maar de teleurstelling was groot omdat er geen enkele verkorene naar het parlement kon. Plaatselijk waren er wel behoorlijke uitslagen, maar toch onvoldoende voor een zetel. Voor de Kamerverkiezingen haalde de Vlaamse Concentratie

in de provincie Antwerpen 2,83 % van de stemmen, in Brabant 1,5 %, in Limburg 1,65 %, in Oost-Vlaanderen 4,4 % en in West-Vlaanderen 5,29 %.

Na de verkiezingen trokken vele lijsttrekkers zich terug en viel de Vlaamse Concentratie snel uiteen. Bij de parlementsverkiezingen van 1950 - in volle koningskwes-

tie - was lijstvorming onmogelijk. Ook de gemeenteraadsverkiezingen van 1952 verliepen zeer teleurstellend.

Voor een eerste Vlaams-nationale volksvertegenwoordiger na de oorlog zou men moeten wachten tot in 1954. De Christelijke Vlaamse Volksunie behaalde toen in Antwerpen één Kamerzetel (Herman Wagemans), hoewel het resultaat niet veel beter was. De naoorlogse doorbraak zou later komen met de Volksunie.

Een propagandatocht van de Vlaamse Concentratie in Sint-Pieters-Leeuw anno 1949; de amnestie-eis staat voorop. (Foto ADVN, Antwerpen)

MEERWAARDE

■ Festival van de Lage Landen

Het tweedaagse Festival van de Lage Landen (11 en 12 juli, Eeklo) is een muzikaal treffen van de grootste artiesten uit Vlaanderen en Nederland in een opvallende mix van genres en stijlen: Dana Winner, Rob De Nijs, Raymond van het Groenewoud, Rene Froger, Clouseau, Wipneus & Pim, Lenny & de Wespen, Nick en Simon, Yasmine, Frank Boeijen, Free Souffriau die Ann Christy zingt en Frans Bauer. Het opzet van dit Festival is de promotie van het Nederlandstalige lied. Vlaanderen telt heel wat goede festivals, het Festival van de Lage Landen brengt iets speciaals: Nederlandstalige muziek door de grootste artiesten uit Vlaanderen en Nederland. Zes

Vlaamse en zes Nederlandse artiesten wisselen elkaar af op het podium, voor een muzikale 'clash' tussen de Lage Landen. Op het festival staan oude bekenden en nieuw, aankomend talent geprogrammeerd, artiesten met een indrukwekkend palmares en artiesten die op het punt staan door te breken

Info en kaarten: www.lagelanden.be

5 x 2 gratis

De organisatoren van het Festival van de Lage Landen schenken 5 x 2 tickets aan onze lezers. Bezorg voor 8 juli een bericht met de vermelding 'Lage Landen' aan N-VM, Liefdadigheidsstraat 39, 1210 Brussel, magazine@n-va.be of fax 02 217 35 10.

M. Baetens (Hoeilaart), L. De Dobbeleer (Asse), M. Cuffez (Oostende), M. Van Briel (Genk), H. Moors (Sint-Amandsberg) winnen het boek *De worsteling met de moderniteit*.

Directeur Piet De Zaeger

De vierde verkiezingscampagne die hij voor de N-VA coördineerde, eindigt op 7 juni. Verkiezingszondag door de ogen van de directeur van de N-VA.

Zondag 7 juni 2009

6.32 uur Marieke (20 maanden) wekt mama en papa. Een lange dag wenkt. Even alles op een rijtje zetten. De partijkoers moet lonen. Eind 2008 bekrachtigden partijbestuur en -raad de campagnestrategie, wat de eenduidigheid en slagkracht van de campagne ten goede kwam. De peilingen evolueerden gunstig. Concurrenten maakten fouten, terwijl Bart hen overklaste in tv-debatten. Hopelijk trokken de paginagrote advertenties gisteren nog twijfelaars over de streep.

13.20 uur Na het middagjournaal van Lier richting partijhoofdkwartier. Bijna in Brussel een eerste resultaat op Radio 1: dubbele cijfers!

14.58 uur Op positieve maar onvolledige berichten via tv, radio en internet volgt een sms van een N-VA-getuige op het thuisfront: *“Waanzinnig resultaat in mijn Iste bak! N-VA 146 stemmen, dan VB met 116 en CD&V 106. LDD en SPA nergens.”*

15 uur De laatste stembureaus sluiten. Op onze webstek danken we onze kiezers, kandidaten en militanten, maar ook wie zijn burgerplicht vervulde in stem- en telbureaus.

15.21 uur DS Online meldt *“Volgens eerste voorlopige uitslagen scores CD&V en N-VA goed bij verkiezingen. VLD en Vlaams Belang krijgen klappen.”*

15.43 uur 2de sms vanop het thuisfront: *“monsterscore zet zich door in 2de bak”.*

16.17 uur Via sms herinneren we alle kaderleden aan de samenkomst in zaal Claridge vanaf 18 uur.

16.19 uur Leuke sms van mijn CD&V-collega: *“Hebben we samen een meerderheid?”*

17.10 uur Overleg met voorzitter en woordvoerder. Ergernis over voorbarige commentaren. Op Anzegem na scores boven de 10 %. Maar wat met de steden? Quid Antwerpen en Gent?

18.15 uur Alle resultaten bevestigen de trend. Ik verzamel de parlaments- en personeelsleden. Bart dankt iedereen voor de inzet tijdens de voorbije jaren.

18.30 uur CD&V claimt het marktleiderschap live op tv. Maar nu is het aan de grote winnaar. Laatste check: zaal en dj zijn klaar, de militanten druppelen binnen. We vertrekken.

18.45 uur Onze timing zit perfect. VRT en VTM coveren live de overwinningstoespraak in de Claridge. Even van een pintje genieten.

19.20 uur Gesprekje met een generatiegenoot: deze dag smaakt ons zoet na het geruzie binnen de VU, ondemocratische kiesdrempels en jaren van schaarste qua middelen en personeel.

20.05 uur De score in Mechelen doet het beste verhopen voor 't Stad maar een zenuwachtig halfuurtje volgt wanneer de Antwerpse resultaten worden ingetrokken. Dan blijkt Antwerpen de tendens te volgen. Elke uitslag leert dat N-VA ook in de steden scoort.

23.30 uur Een sfeerfilmpje gaat on line. Ik sluit het leeggelopen secretariaat en check of het feest in Mortsel nog bezig is. En of! Plots Bart aan de lijn: ook de Brusselse zetel is gevallen. Onderweg pik ik Marleen op.

0.30 uur In Mortsel ontmoet ik wapenbroeders die morgen (lees: straks) met een houten kop gaan werken.

2.35 uur In bed. Met een drukke dag voor de boeg. Vóór het partijbestuur om 11 uur. de financiële en logistieke gevolgen in kaart brengen, daarna afspraken maken voor de week die volgt.

De schitterende score van de N-VA bezorgde óók de commentatoren een lekkere kluiif

Het was reeds tijdens de verkiezingsnacht duidelijk dat hun analyses boeiend zouden zijn, van diepgravend tot ... lachwekkend.

Het begon met het stevig gedocumenteerde artikel van Bart Maddens die het nogal voortvarend over 'De onstuitbare opgang van het Vlaams-nationalisme' had (*De Standaard*, 10 juni). Daarin omschrijft deze Leuvense politicoloog "de absolute recordscore van de Vlaams-nationale partijen" als het belangrijkste resultaat van deze verkiezingen. Maddens telt daarbij de procenten van N-VA en Vlaams Belang samen en komt uit op 28,4 procent. Té gek wordt het wanneer hij ook de resultaten van SLP en LDD in dezelfde pot gooit en "... een nooit eerder geziene monsterscore van 37,1 procent voor uitgesproken Flamingantische partijen" constateert. Meteen tempert Maddens zijn enthousiasme, hij beseft dat het niet zuiver is om al deze partijen onder de noemer 'Vlaams-nationaal' te brengen. Want is het wel correct om een anti-Belgicist en/of republikein zo maar meteen een Vlaams-nationalist te noemen? Zeker niet het Vlaams Belang van wie het electoraat op de eerste plaats het anti-migrantstandpunt van die partij genegen is. Zo moet uit de successen die het Blok/Belang bij socialistische arbeiders behaalde, opgemaakt worden dat deze zich niet om Vlaams-nationale redenen tot die partij wendden maar omwille van het *Eigen volk eerst*. En wat met LDD en SLP? Maddens moet toch ook Herman De Croo gehoord hebben toen die op de verkiezingsavond vaststelde "dat Vlaanderen liberaal heeft gestemd maar dat die liberalen de open poort van de VLD zijn voorbijgelopen."

Maddens stelt dat je het Vlaams-nationalisme kunt zien "... als een ideologische kameleon die zich steeds opnieuw aanpast aan het heersende opinieklimaat." De politicoloog geeft voorbeelden van dergelijke 'aanpassingen'. Soms liepen die goed af, meer dan eens ook goed mis. Nuttig erbij te vermelden dat het fout ging telkens de Vlaams-nationale partij haar grondvesten verloochende; hetzij verleid door de autoritaire tijdgeest, of struikelde over politieke maagdelijkheid, of zwichtte voor de vleespotten van de macht. Om het bij de recente tijd te houden: wie zal zeggen of de Volksunie gedoemd was om te verdwijnen? Wellicht past haar ondergang in het grillig en onvoorspelbaar parcours dat Maddens voor het Vlaams-nationalisme weggelegd ziet. "De enige constante is dat die stroming, in een voortdurend wisselende ideologische gedaante, steeds sterker

wordt", is een vaststelling die we graag beamen. Daarbij dient opgemerkt dat 1. de uitstroom van sommige VU-ers naar traditionele partijen vruchten afwerpt; 2. dat uit het VU-debacle een partij geboren is die zich aan het humane Vlaams-nationalisme wist te herbronnen; 3. dat op de vraag naar meer regionale verantwoordelijkheid geen taboe meer rust sinds deze kadert in het Europa van de Regio's.

Of het N-VA-succes het resultaat is van een De Wever-effect of van een gelukkige samenloop van omstandigheden? Een verkiezingsresultaat is nooit eenduidig te verklaren, vele factoren bepalen de trend. Zeer zeker speelt de ontwapenende charme van de roerganger, ook de werkvijver van de Vlaamse parlementsfractie. Maar evenzeer belangrijk is de inzet van de mensen die de partij plaatselijk vertegenwoordigen en de wijze waarop zij het programma op het terrein uitstralen.

De beschouwingen van Bart Maddens behoren tot de boeiend-

Evenzeer belangrijk is de inzet van de mensen die de partij plaatselijk vertegenwoordigen en de wijze waarop zij het programma op het terrein uitstralen.

ste van wat wij over deze verkiezingen en over het herboren Vlaamse nationalisme hebben gelezen. Zijn ontleding werd een week later onder de titel *Het Vlaams-nationalisme ruikt op* verder uitgespit (*Knack*, 17 juni) in lezenswaardige bijdragen. Wat niet gezegd kan worden van de prietpraat door die andere politicoloog, Dave Sinardet, afgescheiden. Met een journalist van *Le Soir* ging hij in de straten van Kontich uitzoeken waarom daar zo massaal (21,63 %) voor de N-VA werd gestemd. En wat bleek? Dat geen in Kontich door hen aangesproken kat weet waarvoor Bart De Wever en de N-VA opkomen.

Sinardet: "... volstrekt niemand wist dat de partij voor een onafhankelijk Vlaanderen staat. Sommigen schrokken toen we hen daarover inlichtten, enkelen weigerden het zelfs te geloven." (*De Standaard*, 11 juni).

Blijkbaar heeft in deze negorij - halverwege Antwerpen en Mechelen - een kwart van de inboorlingen nooit van de N-VA gehoord. Althans volgens de steekproef van dhr. Sinardet. Dat serieuze mensen dat niet (willen) zien, komt aldus de politicoloog omdat "De Wetstraat en haar *watchers* dé wil van dé kiezer vanuit de eigen denkkaders interpreteren."

Dave Sinardet mag ons dan wel eens uitleggen wat zijn denkkader is waarin hij de wil van de kiezer interpreteert ...

Maurits van Liedekerke

Eva Vandemeulebroucke

Ik heb ervoor gekozen om mij te engageren in een partij waarin ik geloof.

Als dochter van Jaak Vandemeulebroucke, gewezen volksvertegenwoordiger en Europees parlementslid voor de VU, groeide Eva op met de politiek, maar dat is niet de enige reden van haar engagement.

“Jongeren kijken vaak neer op de politiek, maar toch is de politiek de enige manier om iets in de samenleving te kunnen veranderen. We moeten het veld op, jongeren hebben een stem nodig.”

“Ik werk als leerkracht Nederlands in Namen, ben actief in de reclamesector, houd me bezig met de demonstratie van IT-producten. Dit alles kan ik combineren met mijn grote passie: de Nederlandse taal. Wilfried Vandaele, schepen in De Haan en fractieleider in de provincieraad, vroeg me begin maart om op de lijst van de N-VA te staan.

De N-VA staat voor mij synoniem met consequentie en eerlijkheid. Een partij met idealen die een kiezersbelofte niet verloochent. Daar

werden we nu voor beloond. Ook in Oostende, waar de concurrentie groot was, was het resultaat verbluffend goed. Wilfried Vandaele, Manu Beuselink, Danny Van Den Broucke en ikzelf hebben geprobeerd de Oostendenaar te overtuigen van de noodzaak van een partij als N-VA. Met Wilfried voerde ik zelfs met de slogan ‘*Wilfried Vandaele bekent: Ja, ik heb een vriendin*’ een Berlusconi-achtige campagne. Deze gezamenlijke campagnefolder werd enkel verspreid in De Haan waar ik ben opgegroeid en Wilfried zelf politiek actief werd. Het Berlusconi-actief lag er vingerdik op, en toch kwamen er nog altijd mensen gegeneerd naar me toe met de vraag wat ik toch zag in een man van bijna dertig jaar ouder ...

Het was de eerste keer dat ik op de lijst stond, op een tiende plaats. Ik dacht dat de mensen me niet zouden terugvinden. Dit bleek met mijn 6006 stemmen niet het geval te zijn. Ik vond het belangrijk duidelijk te maken dat ik niet wilde teren op mijn bekende familienaam. Het campagne-werk was een leerrijke ervaring. De jongste twee maanden heb ik steeds een goed excuus gehad om lang op café te blijven plakken!”

Geboren: op 27 mei 1986 als dochter van Jaak Vandemeulebroucke en Lieve De Stickere. Ze woont nu in de kustgemeente Bredene.

Partijlid: sinds haar geboorte lid van de Volksunie en daarna van de N-VA.

Voornaamste reden van het lidmaatschap: geloof in een Vlaams gedachtegoed.

Houdt van: lezen, schrijven, voordragen, op café gaan, reizen maken, kortom: leven.

Levensmotto: : volmondig ja zeggen op de uitdagingen die het leven je

biedt en er dan resoluut voor gaan.

Laatste boek: *De Asielzoeker* van Arnon Grunberg.

Laatste film: *Los Abrazos Rotos* van Pedro Almodóvar.

Favoriete reisbestemming: Egypte om zijn prachtige cultuur.

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Liefdadigheidsstraat 39,
1210 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
Juni 2009

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Eindredacteur:
Jan van der Vloet.

Medewerkers:
Fons Duchateau, Nadia Sminate, Jong N-VA, Joachim Pohlmann, Maurits Van Liedekerke en Roger Van Houtte.

Coördinatie:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9360 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto's:
VPRTI, Belga, Studio Dann, M. Pieters, Herman Ricour en Guido Vloeberghs.

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-post: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
maandag 22 juni 2009.